

Тваринництво: підсумки року

У січні підбиває підсумки попереднього року тваринницька галузь. Результати 2017 року свідчать про плідну роботу й чималі успіхи. Але потенціал й для подальшого зростання та необхідність попрацювати над помилками.

Загалом по підприємству за 2017 рік одержано молока на 236 т більше, ніж за попередній. На 314 кг зріс середній надій на корову, перевищивши 6200 кг. Все це є безперечним успіхом тваринників.

Лідером тваринницької галузі підприємства 2017 року став колектив **МТФ №5**, який виробив понад 4 тис. т молока, що найбільше по господарству. Порівняно з 2016 роком збільшив середній надій на корову на 288 кг та на 264 ц – виробництво м'яса, середньодобовий приріст молодняка тут склав 709 г. Одержано 620 телят, що також є найвищим показником серед колективів тваринницьких ферм. Ферма утримує лідируючі позиції й у відтворенні стада. Заслугою всіх працівників вважає це завідувач фермою Оксана Олефір.

– Дякую трудовому колективу: всі добре працюють – годують, підгортають, вичищають, миють, доять, тощо, – говорить завфермою. – Ветеринарні лікарі Григорій Загородній та Олексій Дубина стежать, щоб худоба була вчасно спарована, пролікована. Завдяки цьому вдається зберігати корів, вибракувувати лише в самому крайньому випадку. Всі у колективі зацікавлені у високому результаті, бо це дозволяє отримувати більшу зарплату.

На цій фермі також велику увагу приділяють годівлі. Задоволена завфермою електронною системою управління процесом годівлі «Профід».

– З кормами в цьому році складніше, але допомагає комп'ютерна програма, – зазначила Оксана Олександрівна. – Ми освоїли цю технологію: трактористи, які годують худобу, навчилися нею користуватися. По ній і роздаємо корми. Тепер худобі потрапляє все те, що передбачено раціоном. Неможливо ні помилитися, ні схитрувати. Тому годуємо тварин, як слід.

Проте, щоб не втратити досягнутого результату, слід більше уваги звернути на роздоявання первісток. Так, якщо в цілому по господарству середній прогнозований надій по першій лактації корів, що отелилися протягом 2017 року, – 5386 кг, то по **МТФ №5** – 5028 кг. А це може негативно позначитися на виробництві молока у майбутньому.

Вагомий внесок до загального досягнення зробив колектив **МТФ №4**, де, у порівнянні з 2016 роком, середній надій молока на корову збільшився на 634 кг, а загальний надій – на 188 т. Протягом року робота колективу була стабільною. Так, і в грудні ця ферма, єдина з усіх, перевиконала завдання з виробництва

Ганна Лаврушко, організаторські здібності якої, вимогливість значною мірою сприяли успішній роботі колективу. Але молоде покоління керівників ферми намагається не відставати від своїх наставників. Ганна Михайлівна дала високу оцінку старанням нещодавно призначеної завідувачою фермою Алли Осіпової та начальника зміни Івана Леги і вважає, що вони впораються із відповідальною роботою.

На жаль, не може похвалитися результатами **МТФ №1**. 2017 року тут одержали молока менше, ніж інші підрозділи, знизивши проти попереднього року як загальне виробництво цієї продукції, так і середній надій на корову. Нещодавно на посаду завідувачою фермою призначена досвідчений зоотехнік Ольга Фролова, тож ми поцікавилися її першими враженнями й баченням ситуації.

– На фермі дуже хороша худоба, від неї отримують чудове чисте молоко, тому прикро, що підрозділ відстає від інших. Сподобалися корми – вони дуже якісні. Роздаємо їх відповідно до раціону. Впроваджуємо програму «Профід», звичайно, не без труднощів, але норма – є норма, і годувати треба по ній. Зараз практично немає конверсії корму, худоба майже все з'їдає.

На думку завфермою, щоб підрозділ працював краще, треба вирішити ряд питань. Зокрема, це стосується відтворення стада. Торік тут вибракували досить багато тварин, і основною причиною цього були негаразди з репродуктивною системою. Прикро, що серед вибракуваних чимало первісток: тут вибула чверть тварин цієї вікової групи, що розтелилися протягом року. Також було одержано мало телят. Зараз уже проведено ректальне обстеження наявних тварин, тим, в яких виявлені хвороби, призначено лікування. Загалом, триває дуже детальний аналіз роботи підрозділу, розпочато роботу над помилками.

– У нашій фермі є потенціал, – впевнена Ольга Фролова. – Думаю, ми наведемо порядок і введемо ферму в передові.

Протягом 2017 року на підприємстві тривала робота і з м'ясним стадом великої рогатої худоби. Всі тварини абердин-ангуської породи, крім тих, що на відгодівлі, зосереджені на **МТФ №4**. Було одержано більше телят цієї породи, ніж торік. Вони вирощуються на підсоє, разом зі своїми матерями, що дозволяє спростити догляд за ними та отримати міцний здоровий молодняк. Проводилися експерименти з різними системами відгодівлі м'ясної худоби з метою підвищення мармуровості м'яса й забійного виходу. Отриману таким чином м'ясну продукцію реалізуємо не лише партнерам, але й віднедавна продаємо у фірмовому магазині «М'ясо Молоко» м. Полтави, де вона вже має сталий попит.

Отже, результати роботи відомі. Засновники, дирекція підприємства вдячні всім, хто працював для розвитку тваринницької галузі, виробництва високоякісної продукції. Попереду – нові завдання і нові успіхи. Адже така продукція необхідна людям. Тому весь колектив підприємства повинен й надалі працювати злагожено, не втрачаючи темпів.

Ганна Козельська

молока. Дуже важливо, що молоко це – чисте, найвищої якості, протягом року постійно відповідає стандартам екстра-класу. Добре тут організований роздій первісток та їхнє збереження. Так, за рік тут було вибракковано лише 10 голів по першій лактації, що складає 8% від нетелей, що розтелилися. Це – найкращий показник по підприємству. Є тут і первістки, добовий надій яких сягає 30–40 кг. Про те, як вдалося досягнути таких результатів, ми запитали у завідувачою **МТФ №4** Анатолія Бейгула.

– Завдяки добросовісному ставленню працівників ферми до поставлених завдань, – так охарактеризував основну, на його переконання, причину успіху керівник підрозділу. – Все залежить від людини, її ставлення до роботи. Це – чинник, який нічим не можна замінити.

Анатолій Бейгул упевнений: роботі сприяє те, що колектив ферми складається з працівників, які добре знають одне одного, адже практично всі вони – місцеві жителі. Отже, кожен може покласти на товариша, в колективі висока ступінь довіри, допомоги. Наприклад, доярки мають доільний зал по черзі. І кожна намагається робити це якнайкраще, адже знає, що, залишивши сьогодні зал чистим для своїх колег, завтра отримає його в такому ж стані.

Звісно ж, не в останню чергу сприяє сумлінній праці і матеріальна складова. Адже за добру роботу люди отримують більшу грошову винагороду. Тому кожен зацікавлений у тому, щоб на своєму місці робити все, що від нього залежить, для отримання високих результатів підрозділу загалом.

Якщо говорити про питання технічні, то тут, за спостереженнями завідувачою фермою, значною мірою допомогло впровадження у годівлі комп'ютерної програми «Профід».

– Наша ферма рік тому першою почала працювати з цією програмою, – розповідає Анатолій Бейгул. – Раніше при завантаженні кормів орієнтувалися лише на ваги, при повній відсутності контролю за кількістю навантаженого корму, дотриманням раціонів годівлі. Зараз неможливо розпочати завантаження чергового компонента, якщо попереднього покладено менше, ніж це вказано в раціоні, неможливо відхилитися від маршрутів завантаження кормів.

Така система дає можливість чітко додержуватися рецептури, розрахованої зоотехнічною службою, що дозволяє вчасно забезпечити оптимальною годівлею кожну групу тварин і водночас раціонально використати корми, забезпечуючи худобу всім необхідним.

– Ми корівок не ображаємо, – усміхається Анатолій Васильович.

Зрозуміло, що багато залежить і від керівництва підрозділу. Організують роботу тут завідувач фермою Анатолій Бейгул і його колега Сергій Ярош. Велику допомогу їм надає ветеринарний лікар ферми Артем Ільченко, який у разі необхідності завжди готовий підмінити керівників. Одні з кращих показників з відтворення стада має технік штучного осіменіння Інна Михальченко.

У лідерах 2017 року і **МТФ №2**. Тут отримали найбільший надій на корову – 6511 кг. Вагомим є й збільшення валового виробництва молока

на 138 т. Про те, як працював підрозділ у минулому році, ми поговорили з Ганною Осіповою, яка очолює колектив протягом тривалого часу, а зараз передає досвід молоді. Головною умовою успіху досвідчений тваринник вважає добре ставлення персоналу до худоби.

– Тут важливе все: ми групуємо стадо, доглядаємо за тваринами, вчасно осіменяємо, правильно проводимо отелення, вчасно запускаємо і так далі, – перелічує Ганна Михайлівна. – Дієне стадо на фермі хороше, високопродуктивне. Особливу увагу приділяємо збереженню молодняка, вирощуванню телят, догляду за телицями парувального віку, нетелями, відгодівлі біків.

Слова Ганни Осіпової підтверджують факти: тут найвищі показники по кількості розтелених нетелей і поповненню стада первістками. Середній прогнозований надій по першій лактації – найбільший по підприємству і становить 5841 кг. Тут також мають первісток з добовим надоем 30–40 кг, а це – добрий заділ для подальшого збільшення виробництва молока.

На думку досвідченого керівника, одне з головних місць на фермі треба відвести правильній годівлі. Ганна Осіпова зізнається, що дуже не любить, коли корми витрачають марно і худоба залишає багато з'їдів. Тим більше зараз, коли через складні тогорічні погодні умови не було можливості заготувати корми зі значним запасом, як це буває зазвичай.

– Корми заготовлено якісні, – продовжує Ганна Михайлівна. – Дуже хороші концкорми, сіно навіть краще, ніж попереднього року. Намагаємося годувати точно за раціоном, добре змішувати корми. У нас також впроваджується програма «Профід», правда, вона ще на початковій стадії. Але, вважаю, що результат був би кращим, якби не змінювалися трактористи, від яких залежить правильне завантаження кормозмішувача. Утім, худоба зараз майже не залишає з'їдів. Це свідчить і про дотримання раціонів, і про хорошу якість кормів, і про їхнє ретельне змішування.

Ганна Осіпова шкодує, що через хворобу зараз не має можливості працювати її колега

Телятниця Тамара Соляник

Завідуючий **МТФ №4** Анатолій Бейгул

Навесні на поля вийде нова техніка

10 січня було проведено пробне внесення компосту розкидачем органічних добрив німецької фірми «Аннабургер».

Придбання нового розкидача було заплановане задовго до цього дня, адже треба було вибрати такий механізм, який найкраще б підходив для роботи з компостом. Наші партнери люб'язно надали для випробування кілька агрегатів різних фірм і систем. Тут були причепи з вертикальними і горизонтальними бітерами, а також обладнані спеціальними пристроями (тарілочками) для розсипання дрібних фракцій компосту. Випробування, проведені в господарстві, засвідчили, що останні розкидають органічне добриво більш рівномірно і одночасно «накривають» ним більшу площу.

Розкидач фірми «Аннабургер» має дві такі тарілочки, його вантажопідйомність – 24 т. Агрегується він з будь-яким із тракторів Фендт, які маємо в господарстві. За одну зміну такий розкидач дає можливість внести органічне добриво на площі 40 га.

Ще одна новинка – гусеничний трактор Челенджер, виробництва США. Його достави-

Новий розкидач починає роботу на органічному полі

ли на підприємство кілька днів тому. Є плани цілодобового використання його на обробітку ґрунту.

До подібних тракторів ми придивлялися давно, вивчали їхні можливості й економічну доцільність. Головна перевага гусеничної техніки в тому, що вона створює менше навантаження на одиницю площі, відповідно – менше ущільнює ґрунт. А це дуже важливо для проник-

нення повітря й вологи у ґрунт і, в підсумку, – для нормального розвитку ґрунтової мікрофлори та коріння рослин. Новий трактор набагато потужніший, ніж колісний. Він має 500 к.с., тоді, як Фендти – 340–350. Завдяки цьому він може працювати із агрегатами більшої ширини захвату.

Гусеничні трактори не є чимось незвичайним – їх широко використовували в ті часи, коли господарство в 1976 році переходило на

безплужний обробіток ґрунту. Утім, тоді вони мали чимало недоліків. Зокрема, досить ненадійними були металеві гусениці. Та й механізаторам працювати в таких машинах було некомфортно. Сучасні гусеничні трактори стають все комфортнішими і надійнішими. Так, у придбаному Челенджері гусениці – гумові. Термін їх використання значно більший, ніж металевих гусениць і гумових шин.

Удосконалення гусеничної техніки сприяє тому, що вона стає дедалі популярнішою. Під час візиту на наше підприємство відомий виробник сільськогосподарської техніки Майкл Хорш розповів, що на власних полях використовує виключно гусеничні трактори. Він переконаний, що таким чином ґрунт не ущільнюється, не руйнується його структура. Незабаром ми також зможемо підтвердити ці спостереження нашого гостя.

Отже, машинно-тракторний парк господарства продовжує поповнюватися кращою технікою від світових лідерів. Це сприяє подальшому вдосконаленню технології органічного виробництва, створенню кращих умов праці механізаторів.

Володимир Цьова, головний інженер

Важливо

Цивілізоване поводження з відходами – вимога часу

Напевне, немає такої людини, яка хотіла б жити серед бруду. Зараз мешканці Михайликівського старостату мають чудову можливість зробити чистішими не тільки свої оселі й дворища, але й села та навколишнє природне середовище.

Вивезення та утилізація відходів – одна з найбільших екологічних проблем сьогодення. Від різного непотребу потерпають люди і тварини в більшості країн, сміття можна знайти в річках і на горах, а в океані воно утворює вже справжні острови... Не обійшла ця проблема і наш край. Кожен, кому доводилося бачити біля офіційного сміттєзвалища нашого старостату, бачив, як сміття з нього розлітається на сотні метрів навкруги, забруднюючи природні й аграрні угіддя. Навесні, як тільки сходить сніг, стають помітними пакети, пляшки, обгортки, а то й купи побутових відходів, викинутих у лісосмугах і по обочинах доріг. Знову і знову після прибирання з'являються несанкціоновані звалища у кущах поблизу сіл... І подібні приклади можна наводити ще довго.

Утім, людство вже має готові рецепти вирішення цієї проблеми. Кожен, кому доводилося бачити в країнах Європи, звертає увагу на чистоту вулиць і довілля. У такому стані вони завдяки налагодженій системі збирання і переробки відходів. Але ця система працює не лише через зусилля влади й бізнесу, а й завдяки свідомості громадян. Вони сортують відходи, сплачують за їхнє вивезення і, звісно ж, їм навіть на думку не спадає викинути сміття у лісі чи просто на вулиці.

Ми географічно теж живемо в Європі, прагнемо досягти того рівня життя, який мають наші західні сусіди. І є сфери, в яких уже зараз можемо показати, що ми – справжні європейці. Одна з них – поводження з твердими побутовими відходами. Такий шанс з'явився у мешканців Шишацької об'єднаної територіальної громади. Ще рік тому, 6 січня 2017 року, виконком селищної ради прийняв рішення, відповідно до якого проводиться робота із впорядкування цієї сфери. Так, у смт Шишаки вже встановлені контейнери для збирання твердих побутових відходів, сміття з них регулярно забирає КПА «Техкомунбуд», більшість мешканців селища уклали договори на вивезення таких відходів і сплачують за цю послугу.

Протягом певного часу не було можливості повною мірою поширити цю послугу на інші населені пункти об'єднаної територіальної громади через брак спеціальних транспортних засобів. Але, наприклад, у Воскобійницькому старостаті більшість жителів також захотіли користуватися централізованим вивезенням сміття і підтвердили своє бажання укладанням відповідних угод. Тому зараз там раз на тиждень їздить трактор з причепом, що належить КПА «Техкомунбуд», і забирає сміття в тих, хто платить за це. Потім його відвозять на Шишацький полігон твердих побутових відходів.

Зараз становище змінилося для всіх мешканців Шишацької ОТГ. Закуплені контейнери для збирання побутових відходів у кількості, достатній для всіх сіл. А головне – з обласного екологічного фонду виділені кошти, і на умовах співфінансування з селищною радою придбані два великих сміттєвози на базі автомобілів КраЗ. Кожна така машина може за один раз перевезти 15 куб. м сміття. Ці КраЗи готові вирушити і в Михайлики. За лічені дні можна встановити контейнери, адже на наш старостат їх виділено близько 30 одиниць, і вони є в наявності. Планується встановлювати їх із розрахунку один контейнер приблизно на 10 мешканців. Окремо будуть стояти контейнери на торгівельному майданчику. Підприємці, які мають магазини, вже зараз окремо викидають деякі види відходів. Тож тут будуть контейнери для змішаного сміття, а також для пет-пла-

шок і паперу. Зараз в області вже є підприємства, які готові переробляти такі відходи.

Тепер, щоб усе це стало реальністю, справа за самими мешканцями нашого старостату. Для того, щоб отримувати будь-яку послугу, за неї необхідно платити, – так, як ми платимо за газ, електрику, водопостачання. Щоб КПА «Техкомунбуд» могло надавати послугу з вивезення побутових відходів, воно повинно виплачувати заробітну плату водіям спецтехніки, купувати паливо, запчастини, ремонтувати контейнери тощо. Гроші на все це воно має отримати від споживачів. Це – нормальна, цивілізована модель стосунків, коли обидві сторони – і надавач послуг, і споживач, зацікавлені у їхній якості, мають певні права і обов'язки та можуть, у разі необхідності, вести діалог на рівних умовах. Ньюанси цих стосунків прописані у договорах. І від жителів старостату, їхнього бажання отримувати сучасну послугу, відповідно її оплачуючи, залежить, чи буде найближчим часом налагоджено централізоване вивезення сміття з наших сіл.

Щоб нова система поводження з відходами запрацювала, необхідно, щоб не менше половини мешканців старостату висловилися за її впровадження. А для цього всі бажаючі можуть прийти у старостату і написати заяву. На основі цих заяв будуть укладені договори на вивезення твердих побутових відходів із КПА «Техкомунбуд» Шишацької селищної ради. Тоді почнеться встановлення контейнерів. Згідним рішенням виконкому селищної ради встановлені тарифи на вивезення твердих побутових відходів, єдині для всіх населених пунктів об'єднаної територіальної громади. Для населення тариф складає 14,20 грн. з людини на місяць, для установ, організацій, підприємств – 80,60 грн. на місяць. Також у комунальному підприємстві можна замовляти машину для вивезення великогабаритних відходів. Це – разова послуга, яка коштує 144,57 грн. за кубометр відходів.

Може виникнути запитання: навіщо платити і возити сміття у Шишаки, коли є санкціоноване сміттєзвалище у старостаті? До того ж, старостат протягом кількох років періодично організовував вивезення побутових відходів трактором з причепом, укладаючи договір з одним із підприємців. Причому, для споживачів ця послуга виявлялася безкоштовною. Але ця си-

стема вже не працюватиме. Зміни у законодавстві, яке регулює поводження з відходами, відбулися на рівні держави. З 1 січня вимоги стали жорсткішими, починає впроваджуватися роздільне збирання сміття, передбачена адміністративна відповідальність за недотримання вимог законодавства. Тим більше, не може бути мови про безкоштовне надання послуг з вивезення відходів. Та й старостат не має коштів на це. Тому можливі лише два варіанти послуги: збирання відходів у контейнери з регулярним вивезенням сміттєвозами, або здавання сміття особисто громадянами на транспортний засіб, який їздитиме за певним графіком. Але в обох випадках за послугу доведеться сплачувати.

Щодо звалища, то нині працює новий полігон твердих побутових відходів поблизу Шишак. Його побудували трохи більше року тому за кошти екологічних фондів області й селищної ради. Обійшлося це у кілька мільйонів гривень і стало найбільшим будівництвом такого об'єкту на території області за останні п'ять років. Під час будівництва дотримано всіх необхідних природоохоронних вимог: тут є захисний екран, який не дозволяє шкідливим речовинам потрапляти у ґрунт та ґрунтові води, і обваловка, що запобігає поширенню сміття за межі звалища, і шурфи для регулярного забору зразків ґрунту й води на аналізи для контролю за станом навколишнього середовища, і охорона. Крім того, тут є можливість утилізації рідких відходів з вигрібних та каналізаційних ям. Асенізаційну машину для їхнього вивезення у комунальному підприємстві може замовити будь-який мешканець ОТГ. Тому нині немає потреби продовжувати експлуатацію невеликих офіційних сміттєзвалищ, де неможливо створити такі ж умови. Тож Михайликівське звалище з часом планується закрити й ліквідувати.

Отже, цивілізований підхід до поводження з відходами – необхідність і вимога часу. Впровадження нової системи дозволить зробити ще один крок на шляху до екологізації наших сіл, перетворення їх на осередки чистоти та здорового гармонійного життя, оточені органічними полями, незабрудненою природою і гарними краєвидами. Тому чекаємо всіх у старостаті, щоб разом розпочати ці перетворення.

Михайло Михайлик, староста Михайликівського старостинського округу

Фото Євгенія Козацького

Особистість

Хранитель золотого збіжжя

Виростити й зібрати врожай – велика справа, але не менш важливо його зберегти.

Уже багато років опікується подальшою долею зібраного збіжжя нашого господарства завідувач складом Михайло Леонтійович Лега.

М.Л. Лега народився на невеликому хуторі Маслівці. За кілька років мама за руку привела маленького Мишка у Михайликівську школу. Відтоді майже все життя Михайла Леонтійовича пов'язане із цим селом. Тут він закінчив восьмирічку, після якої вступив на курси механізаторів-трактористів. Потім, за направленням військомату, отримав ще одну технічну професію – водія. В армії довелося служити у генеральному штабі країни у Москві. Три роки служби пройшли за кермом вантажівки, якою здійснював різні перевезення для штабу, військових управлінь. А відслуживши, повернувся у Михайлики.

Головою колгоспу ім. Орджонікідзе на той час був Володимир Антонович Сорокотяга. Він узяв Михайла на роботу особистим водієм. На цій роботі залишився Михайло Леонтійович і тоді, коли господарство очолив Семен Свиридонович Антоненко. Керівник колгоспу мав всюди встигати, за день проїжджав чимало кілометрів. І надійним помічником у цьому був особистий водій, який справно кермував «Жигулями» чи «Газиком». Робота ця була водночас непростою і цікавою. А вже у керівника підприємства робочий день ненормований, відповідно – і у його водія. Але була й можливість багато чому навчитися, набратися життєвої мудрості. Михайло Леонтійович був свідком того, як Семен Свиридонович впроваджував новаторські методи господарювання, як переводив колгосп на безвідвалку, як відмовився від використання хімікатів. Спостерігав Михайло Лега і те, як голова колгоспу спілкується з людьми, організовує роботу, і так, майже непомітно для себе, навчався непростій керівній роботі.

Утім, про те, щоб керувати людьми, молодий водій тоді ще не думав. Старанно виконував свою роботу, почав будувати власне житло. З часом перейшов працювати на ГАЗ-51, який міг перевозити за один раз 2,5 т вантажу. Перевозив зерно, залізну масу, корми тощо. Роботи вистачало, оплачували її добре...

Але в Семена Свиридоновича поміж інших талантів є один особливий: бачити здібності кожної людини, навіть якщо вони поки що приховані й не помітні їй самій. Семен Свиридонович завжди розумів, на якій посаді може проявити свої здібності працівник, не боявся ризикувати і довіряти підлеглим відповідальні ділянки роботи, не зважаючи на наявність диплома і спеціальної освіти. Тож, напевне, і в своєму особистому водіїв примітив такі риси, як добросовісність, чесність і відповідальність. А це – саме ті чесноти, які необхідні для успішної роботи на посадах з матеріальною відповідальністю. Тому голова колгоспу запропонував Михайлу Леонтійовичу роботу в постачанні.

Про прийняте рішення Семен Свиридонович оголосив на загальних зборах, і в Михайла Леги почалася нова сторінка життя. Йому виділили УАЗ, і на ньому новий постачальник став

Михайло Леонтійович Лега

добувати різноманітні матеріали, запчастини тощо. Під час відряджень довелося побувати у багатьох містах, проїхати тисячі кілометрів. Але в голови колгоспу були ще масштабніші плани щодо здібного працівника. І коли з'явилася потреба підшукати людину, котра могла б успішно працювати завідувачем складу в Михайликах, Семен Свиридонович запропонував цю посаду Михайлу Леонтійовичу.

Було це у 1988 році. Семен Свиридонович, як завжди, безпомилково визначив потенціал людини. Тож відтоді і дотепер, уже майже три десятиліття, Михайло Лега організовує роботу складу, керує колективом його працівників. А роботу цю аж ніяк не можна назвати легкою і спокійною. Перш за все тому, що робота завідувача складу пов'язана із великою кількістю матеріальних цінностей. Уважність, відповідальність, здатність контролювати рух цінностей, вести облік – це тільки деякі риси і уміння, які необхідні для успішного виконання обов'язків керівника цього підрозділу. Також необхідно мати організаторські здібності, вміння знаходити підхід до людей. Постійних працівників на складі небагато, тому керівник добре знає характер кожного з них, їхні радощі й проблеми. Складніше, коли під час жнив приходять тимчасові робітники. Часу придивлятися до них, вивчати характери, звісно, немає, тож доводиться покладатися на досвід, а подекуди – і на інтуїцію. Іноді непростим буває і спілкування з орендодавцями, які отримують на складі зерно в рахунок орендної плати за земельні паї. Виручає доброзичливе ставлення до людей, розуміння їхніх потреб, а то й почуття гумору.

Але головна особливість в роботі Михайликівського складу – його аграрна специфіка. Підприємство, крім матеріалів, необхідних для функціонування господарства, зберігає тут тисячі тонн зерна – товарного, кормового, призначеного для переробки на крупи й борошно, насіннєвого матеріалу. На цій же території знаходиться тік з усією необхідною технікою. Тому робота зі збіжжям не припиняється протягом усього року. Але особливого напруження сил вимагають посівна кампанія та жнива.

– Коли йде посівна, треба бути на складі кожного вечора, – розповідає Михайло Леонтійович. – А вже ввечері необхідно завантажити зерно, щоб уже рано вранці його могли сіяти. А як жнива, то й до ночі на роботі, поки остання машина від комбайну не привезе зерно. І його треба прийняти, очистити, відвіяти, просушити, засипати в комори, а потім стежити, щоб не зігрілося, не зіпріло, щоб на нього вода ніде не натекла.

Для успішного зберігання зерна склади мають бути сухими, чистими, добре провітрюваними. Підтримувати їх у такому стані – теж велика частина роботи. Причому, іноді доводиться стикатися навіть із загадковими природними явищами.

– Скільки разів уже склад розкривало, – говорить Михайло Лега. – І трапляється це у найспекотнішу погоду, коли навіть легенького вітерцю нема. Раптом над дахом здіймається щось таке, як смерч, піднімає шифер і потім кидає його на те саме місце.

Незвичайне явище, розкривши дах, безслідно зникає. А от завідувач складу негайно починає організовувати ремонтні роботи, щоб дощі крізь діряву покрівлю не залили зерно. Також необхідно постійно стежити і за станом техніки, вчасно її ремонтувати.

Чимало зусиль вимагає робота, але є в ній багато радісних моментів. Наприклад, узяти жнива: це час, коли відчувається гордість за спільну роботу всього колективу підприємства, коли результат цієї роботи матеріалізується на току у вигляді величезних куп зерна, схожих на живе золото... Пишається роботою підприємства Михайло Леонтійович і тоді, коли на склад приїжджають фури закордонних покупців збіжжя. А вже купують вони не просте зерно, а органічне. Отже, завдяки «Агроєкології», її продукції, нашу державу знають і поважають закордонні партнери...

Загалом Михайло Лега має уже понад півстоліття трудового стажу. Але, звісно, людина живе не лише роботою. Так і Михайло Леонтійович успішно поєднує виробничі клопоти з турботою про родину. Разом із дружиною виростили двох дітей. Син Анатолій теж працює в «Агроєкології». Радують своїми успіхами четверо внуків. Має Михайло Леонтійович повагу, авторитет серед односельців. А нещодавно відзначив своє 70-річчя. З ювілеєм його вітали засновники і дирекція підприємства, колектив, родина, земляки.

До цих привітань із радістю приєднуємося і ми та бажаємо міцного здоров'я, довголіття, миру, подальших успіхів в усіх справах, родинного затишку, любові й поваги, щастя й благополуччя.

Юлія Лега,
завідувача відділом кадрів

Людина і природа

«Отрутохімікати знаходили навіть у грудному молоці...»

Понад 50 років моєї трудової діяльності пройшло у державній санітарно-епідеміологічній службі, яка була складовою частиною профілактичної охорони здоров'я. За останні роки ця служба зазнала різних етапів реорганізації й реформування, а по суті – руйнації. Сьогодні я не можу не поділитися спогадами й роздумами про важливий напрям її діяльності, які врзалися в пам'ять і душу на все життя.

Пригадую початок тотальної хімізації сільського господарства, розпочатий у 1963 році. Тоді на багатьох полях можна було побачити купи мінеральних добрив. Проводився тотальний обробіток посівів сільськогосподарських культур проти шкідників, у тому числі – особливо стійкими отрутохімікатами, такими як ДДТ (який потім був знятий з виробництва), поліхлорпіреном, поліхлоркамфеном, гексахлораном тощо. На кожен гектар полтавської ріллі вносили 145 кг синтетичних мінеральних добрив, 2,5 кг пестицидів, а подекуди навіть більше. Серйозні проблеми існували із складськими приміщеннями, де зберігали отрутохімікати, із індивідуальними засобами захисту людей, що працювали з отруйними речовинами. Мали місце випадки отруєння людей не лише безпосередньо у місяцях застосування пестицидів, а навіть у розташованих поруч населених пунктах, прилеглих до полів, де проводили оброботок.

Санітслужба вела постійний нагляд та лабораторні дослідження, в ході яких ми помітили, що залишки пестицидів, нітрати знаходяться у багатьох харчових продуктах,

особливо – у овочах і фруктах, воді. Отрутохімікати містилися навіть у грудному молоці та внутрішніх органах людини, ними було забруднене й навколишнє середовище.

В той час керівники області вже розуміли, що інтенсивне застосування пестицидів та мінеральних добрив наражає на реальну небезпеку здоров'я і життя людей. На початку моєї майже 25-річної діяльності на посаді головного державного санітарного лікаря Полтавської області, мене запросив до себе Анатолій Іванович Тимошенко – тодішній перший заступник голови облвиконкому, начальник управління сільського господарства. Він запропонував встановити жорстку систему контролю за застосуванням отрутохімікатів, щоб зменшити ризики їх негативних наслідків. Така система була відпрацьована державною санітслужбою спільно з медичними установами та аграріями області.

Яскравим прикладом гуманного ставлення до землі і людей, які на ній працюють, на Полтавщині став колгосп ім. Орджонікідзе, який вирвався із полону тотальної хімізації й пішов шляхом органічного землеробства. Семен Свиридонович Антоненко, який очолював це господарство, глибоко усвідомлював негативні наслідки інтенсифікації агропромисловості, він і тоді наголошував, що заради здоров'я і життя людей, заради збереження землі, треба не забруднювати і виснажувати її, а співпрацювати з природою. З часом держава гідно оцінила працю Семена Свиридоновича, присвоївши йому звання Героя Соціалістичної Праці і Героя України. Сьогодні такі аграрії, як

С.С. Антоненко, вирощують зерно, овочі, фрукти без застосування пестицидів та інших агрохімікатів, виробляють молоко і м'ясо, годуючи худобу лише екологічно чистими кормами.

Як лікар профілактичної галузі охорони здоров'я, не можу не оцінити важливість роботи С.С. Антоненка в напрямку оздоровлення ґрунтів господарства, створення на полях «Агроєкології» стійких агробіоценозів. Відомо, що медики, які лікують хворих, у своїй роботі досить часто наражаються на проблеми, що створює сучасний мікробіотичний світ. Науковці описали близько 10 тисяч видів бактерій, вірусів, хоча припускають, що їх існує більше мільйона. Мікроорганізми є невід'ємною складовою частиною нашого життя. Проте, зараз вони стали занадто агресивними у зв'язку з великим впливом на них різних чинників, зокрема із широким застосуванням пестицидів, гормонів, різноманітних стимуляторів росту, антибіотиків. Завдяки органічному землеробству, ПП «Агроєкологія» на своїх полях у умовах аграрного виробництва створила структуру ґрунту, близьку до природної, що надало мікроорганізмам можливість гармонійного співіснування. Поширення такої діяльності сприяло б значному зменшенню проблем, пов'язаних із агресією мікробіотичного світу. Співпраця з мікроорганізмами, з природою взагалі дає нам шанс мати здорову землю, чисті, безпечні продукти харчування, а значить і здорову людину.

Головний керований чинник, що забезпечує нормальний розвиток дітей, здоров'я та життя людини, її працездатність, довголіття,

творчий потенціал, це – харчування. З точки зору гігієни та санітарії, принципи профілактики, запобігання захворюванням закладені в сучасних агропромислових технологіях ПП «Агроєкологія», в якості виробничих тут органічних продуктів харчування, збереженні ґрунту, чистоті навколишнього природного середовища, співпраці з мікробіотичним світом.

Семен Свиридонович Антоненко говорить: «Медики, суспільні діячі і політики в основу своєї діяльності повинні ставити піклування про якість життя людини, а значить – про чистоту повітря, води, їжі. Тож час переходити від слів до справи, тоді ми захистимо природу, людину, суспільство!». Влада, аграрії, бізнес мають змінити свої концептуальні підходи і зробити все можливе, щоб іти шляхом органічного землеробства заради збереження землі та здоров'я людей. Якщо цього не відбудеться, то це шлях у нікуди.

Честь і хвала таким людям, як Семен Свиридонович Антоненко, його колективу та всім тим, хто підтримує і розвиває в Україні органічне виробництво, створює позитивний імідж нашої держави.

Валентин Шаповал,
лікар-епідеміолог відділення
ОНІ ДУ «Полтавський обласний
лабораторний центр МОЗ України»,
заслужений лікар України,
кандидат медичних наук, доцент,
член Громадської спілки «Полтавське
товариство сільського господарства»

Цікавинки

Народжуються діти – живе село

Молоді сім'ї продовжують радувати народженням маленьких громадян України. Протягом 2017 року у навколишніх селах з'явилося на світ 19 дітей – стільки ж, скільки й 2016-го.

Староста Михайликівського старостинського округу Михайло Михайлик розповів, що тут у трьох селах народилося 10 дітей – 6 хлопчиків і 4 дівчинки. Батьки постаралися підібрати їм милозвучні, а подекуди – й рідкісні імена: Олексій, Ярослав, Матвій, Артем, Павло, Захар, Меланія, Наталія, Софія, Роза.

На території Покровського старостинського округу, як повідомила староста Галина Клочко, торік з'явилися на світ три малюки – хлопчик та дві дівчинки. Цікаво, що всі вони народилися в червні.

Дітки можуть пишатися славними іменами Ілля, Маргарита і Діана.

За інформацією Ставківського сільського голови Володимира Барана, у селах сільради молоді родини поповнили 6 немовлят – 5 хлопчиків і дівчинка. Їх назвали гарними іменами Данііл, Сергій, Родіон, Матвій, Денис, Софія.

До речі, ім'я Софія уже кілька років поспіль залишається найпопулярнішим як в Україні, так і в багатьох країнах Європи та у США. 2017 року воно було серед десяти найуживаніших і на Полтавщині. Імена Артем, Денис, Захар – також серед лідерів по популярності в нашій області, а от Родіон і Меланія – одні з найрідкісніших.

Тетяна Огнева

Культура

Святковий настрій гарантовано

Художня самодіяльність Михайликів у святкові дні порадувала односельчан двома концертами – Новорічним і Різдвяним.

Перший концерт відбувся напередодні Нового року, 30 грудня. На нього зійшовся повен зал глядачів. Понад 40 артистів зробили все, щоб створити для них святковий настрій. На сцені виступали учасники художньої самодіяльності Михайликівського СБК, школярі, вихованці дитячого садочка.

Піснями радували публіку самодіяльні співаки. Мовою танцю розповідали про новорічні свята найменші артисти – малюки з дитячого садочка і дитячий танцювальний ансамбль під керівництвом Ірини Вердун, учасниками якого є учні молодших класів. Зачарував танець, виконаний старшокласниками, постановку якого здійснив Олег Пономарьов. Майстерно виконали український танець учні середніх класів. Оновлену програму представив глядачам жіночий вокальний ансамбль будинку культури. Гуморескою розвеселила глядачів Катерина Коробка.

Родзинкою програми стала міні-вистава, присвячена Щедрому вечору. На сцені був відтворений куточок інтер'єру сільської хати, де на гостей із варениками чекала господиня у виконанні Зінаїди Саражин. А вони не забарилися: гурт щедрувальників разом з Дідом Морозом і Снігуронькою пройшов через глядацький зал, співаючи й роздаючи найкращі побажання на наступний рік. А на сцені актори відтворили традиційний обряд щедрування, чим остаточно налаштували глядачів на новорічний лад. Подякував артистам за гарний виступ і привітав земляків зі святом Михайликівський староста Михайло Михайлик.

А 14 січня публіка зібралася у залі будинку культури вже для того, щоб поринути у різдвяну атмосферу. Різдвяний концерт підготували художні колективи СБК разом із церковною громадою. Відповідною була і спрямованість кожного номеру. Так, у сценці, поставленій за мотивами казки «Дванадцять місяців», акценти були поставлені не на новорічних дивах, а на християнських цінностях, суті Різдва. Протягом всього концерту звучали

Фото Петра Вернигора

колядки. Виконували їх діти, і дорослі, і церковний хор, і чоловіче тріо разом з маленькою солісткою Настею Бабанською. Крім уже знайомих творів, присутні почули й нові.

Зацікавила глядачів вікторина на різдвяну тематику. Всі намагалися показати свої знання, а ті, котрі правильно відповідали на запитання, отримували солодкі призи. Тож завдяки концерту публіка не лише ще раз відчувала радість зимових свят, але й збагатилася знаннями про Різдво.

Напевне, глядачі звернули увагу на чудові костюми акторів. Вже вдріг їх надав Полтавський академічний обласний музично-драматичний театр ім. М. В. Гоголя.

Обидва концерти для Михайликів стали не просто розвагою. Підготовка до них, спільне проведення часу ще більше згуртували громаду. Адже треба було багато чого зробити, запланувати, прорепетирувати. Дітлахи, яких надихав успіх попередніх концертів, вже задовго до Різдва із задоволенням розучували колядки. Приєдналися до підготовки спонсори. Так, ПП «Агроєкологія» виділило кошти для проведення концертів і подарунки артистам. А до організації солодкого столу для учасників Різдвяного концерту долучилися місцеві підприємці – власники магазинів і пекарні.

Галина Озерська

Новий рік прийшов з піснями

30 грудня, напередодні найулюбленіших Новорічних і Різдвяних свят, у Ставківському сільському клубі пройшов тематичний вечір «Новий рік ступає на поріг».

Місцеві самодіяльні артисти: жіночий ансамбль «Ювілейний батальйон», солісти Вікторія Дядченко, Валентина Богомол, Альона Левіна, Катерина Ратушна порадували присутніх піснями, гуморесками розвеселили Мирослав Мандрика, Тая Хоменко, Наталія Петраченко, Михайло Левін. Слунали вітання від Діда Мороза, в ролі якого виступив Віталій Данко, Снігуроньки (Аміна Чаус) та Нового року (Андрій Донець). Чарівності святу додав феєрверк.

З щирими вітаннями виступив сільський голова Володимир Васильович Баран, який побажав всім глядачам міцного здоров'я, родинного зашуху й достатку, веселих зимових свят, а головне – миру в нашій країні.

Цікаво і весело відбувся розіграш традиційної безпрограшної лотереї. Вона була організована за допомогою людей, які завжди матеріально та морально підтримують наші починання. ПП «Агроєкологія» в особі генерального директора Гліба Віталійовича Лук'яненка виділило для лотереї продукцію власного виробництва – трьох поросят та набір різних круп, місцеві підприємці В.В. Крипак та Г.К. Терехова – олію та макуху. Цікаві призи придбали за кошти, які надали С.Г. Карпенко, О.М. Перекупка, О.М. Григоренко, В.В. Шапаренко, В.Ю. Ліпчечей, А.М. Яненко, А.В. Чос, С.О. Курбала, О.І. Храпач, О.О. Притула, С.С. Самсоненко. Особливо вдячні учасники та гості свята сільському голові В.В. Барану за красуню-ялинку.

Щира подяка й низький уклін усім вам, наші шановні, за подароване свято. Нехай збудуться всі ваші найзаповітніші мрії та втіляться в життя найсміливіші плани, хай кожен ваш день буде сповнений любов'ю та гарним настроєм.

Наступного дня, 31 грудня, жителів Ставкового вітав гурт щедрівників у карнавальних костюмах. Їх радісно зустрічала кожна родина.

Особисто від керівника клубу хочу висловити подяку всім самодіяльним акторам та музичному оператору В.В. Мандриці, які створили землякам святковий настрій. Успіхів вам, щастя, удачі та благополуччя.

Лідія Півнюва, завідувачка Ставківського СК

До Зінькова – на Різдво

7 січня, саме на Різдво, михайликівські самодіяльні актори побували на концерті, організованому церковною громадою у Зінькові.

З Михайликів до райцентру вирушили переважно юні артисти, які протягом тривалого часу готувалися до концерту в рідному селі. Утім, отримавши запрошення на святкове дійство, вирішили власний концерт перенести на інший день. Адже дітям потрібно побути глядачами, для яких актори творять новорічні дива.

Зінківські самодіяльні артисти зіграли виставу за мотивами казки «Морозко», заспівали святкових пісень. Своєю різдвяною радістю поділилися з зінківчанами, в свою чергу, чоловіче тріо Михайликівського СБК та юні співачки Настя Бабанська і Ліля Юрченко, які виконали кілька колядок.

Вражень вистачило на всіх. Діти із задоволенням подивилися концерт, отримали натхнення, відчуття свята і подарунки від організаторів. Повертаючись додому, юні артисти протягом всієї поїздки співали колядок, ще більше занурюючись у різдвяний настрій.

Загалом у Зінькові побували понад 30 учасників художньої самодіяльності з Михайликів. Але ця поїздка не відбулася б, якби не допомога благодійників. Михайликівський староста Михайло Миколайович Михайлик організував автобус, а дирекція ПП «Агроєкологія» допомогла з пальним. Незважаючи на вихідний день, водій Анатолій Юрченко кермував автобусом.

Діти, їхні батьки, учасники художньої самодіяльності, церковна громада вдячні благодійникам за допомогу, розуміння важливості культурного обміну між самодіяльними колективами і за подаровану радість.

Георгій Бабанський,

настоятель храму праведного Симеона Богоприємця

ВДЯЧНИЙ ЗА ДОПОМОГУ

Протягом минулого року мені довелося боротися з недугою. Хочу висловити слова вдячності всім тим, хто допомагав морально і матеріально боротися з нею. Особливо вдячний засновникам, дирекції ПП «Агроєкологія». А ще вдячний односельцям, які кілька десятиліть довіряли мені, разом ділили радість і горе, проявляли терпіння. Зичу всім Вам здоров'я, добра і благополуччя.

Василь Хоролець

Іменинники січня

1 січня

Василь Степанович ІЖИК, тваринник
Віра Іванівна ДІДІЧУК, доярка
Валентина Миколаївна ТОЛОК, охоронець
Віталій Васильович ЧОПЕЙ, водій

2 січня

Михайло Леонтійович ЛЕГА, завідувач складом
Ігор Михайлович ГУРЧ, різноробочий
Ольга Іванівна ФРОЛОВА, завідувача МТФ №1

3 січня

Чінгіз Ідріс-огли МАХМУДОВ, різник
Василь Михайлович МАРЦІЙЧУК, тракторист

4 січня

Анатолій Дмитрович МАНАЧИНСЬКИЙ,
тваринник

5 січня

Ольга Михайлівна КОРОБКА, обліковець

6 січня

Руслан Юрійович ОВЧАРЕНКО, охоронець
Іван Анатолійович ГЕТАЛО, тракторист

7 січня

Ірина Василівна УДОД, підсобний робітник

11 січня

Ірина Іванівна АЛІЄВА, доярка
Євген Юрійович ПОВОРОЗНЮК, тракторист
Іван Анатолійович ЗАМОЖНІЙ, слюсар

12 січня

Станіслав Анатолійович БЕЗУГЛИЙ,
різноробочий

14 січня

Лідія Іванівна МАРУСЕНКО, зав. гуртожитком

15 січня

Наталія Олександрівна КУЗЬМЕНКО, телятниця

16 січня

Андрій Володимирович ВАВРИЧУК, зоотехнік
Наталія Миколаївна ЛИТВИН, санітар

17 січня

Олександр Миколайович БАТРАК,
електромонтер

19 січня

Тетяна Іванівна ГАВРИЛЯК – кухар
Ніна Василівна НОВІЦЬКА, підсобний робітник

20 січня

Іван Віталійович ПЕРЕТЯТЬКО, підсобний
робітник

21 січня

Ольга Миколаївна БАБИЧ, доярка
Надія Володимирівна КАНІБОЛОЦЬКА,
помічник завферми

22 січня

Іван Васильович РОСТВОРОВ, слюсар
Людмила Карпівна ПРОКІПЕЦЬ, санітар

24 січня

Олег Петрович КОРОБКА, водій
Григорій Петрович МАКОГІН, охоронець
Сергій Станіславович КОЗІН, головний агроном

25 січня

Лілія Дмитрівна ЧАУС, робоча СТФ
Володимир Іванович ДРОБАХА, ветлікар
Інга Володимирівна ТАРАСКОВА, головний
економіст

27 січня

Світлана Федорівна САМСОНЕНКО, різноробоча

28 січня

Петро Іванович ВЕРНИГОРА – бригадир
монтажної бригади

29 січня

Ігор Станіславович ЯРУЛІН, інженер
Людмила Василівна КРАСНОРУЦЬКА,
різноробоча

30 січня

Ганна Василівна ШКУРА, телятниця

31 січня

Володимир Степанович ГОРБОНОС, водій
Василь Володимирович ОСИПЧУК, оператор
дощиння

Наталія Михайлівна ГУСАК, тваринник

Від усього серця вітаємо іменинників та бажаємо здоров'я, успіхів у всіх справах, добробуту та всіляких гараздів.

«АГРО-ЕКО» – науково-виробниче видання ПП «Агроєкологія»

Зареєстровано управлінням у справах преси та інформації облдержадміністрації 25.08.2003 р. Св. ПЛ 596

ЗАСНОВНИК:
Приватне підприємство «Агроєкологія»
ВИДАВЕЦЬ:
Приватне підприємство «Агроєкологія»

ШЕФ-РЕДАКТОР:
С.С. Антоненко
ВІДПОВІДАЛЬНА ЗА ВИПУСК:
Г. А. Козельська

РЕДКОЛЕГІЯ:
А.С. Антоненко,
В.М. Самородов,
К.І. Ярченко,
Ю.Д. Лега.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
38013, Шишацький район,
с. Михайлики, вул. Леніна, 26
тел. (05352) 9-78-59, 9-76-36.
Газета виходить двічі на місяць.
Наклад: 1300 екз.

ВІДДРУКОВАНО
у ТОВ «Видавництво «Миргород»
Зам. №
Розповсюджується безкоштовно.